

område og langt højere oppe på Vestkysten kan fiske med disse garn.

Jeg er også enig i, at det er forkert, at man kan lande ned til 22 cm-rødspætter. Men det er jo heller ikke det, der er ulykken. Problemet er, at vi ikke får større maskestørrelser og derfor stadig væk vil få de rødspætter i garnet. Vi kan føre lange akademiske diskussioner om, hvorvidt det her betyder mere eller mindre, for det går fra kvoten i den udstrækning, man lander.

Så jeg mener, hr. Kent Kirk har en dårlig sag her. Måtte jeg på vegne af Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Regeringen opfordres til – at tage initiativ til, at der gennemføres et uvildigt europæisk forskningsprojekt for at skabe grundlag for en mere optimal og bæredygtig forvaltning af fladfiskebestandene i Nordsøen, herunder tilvejebringe dokumentation for bomtrawlernes totale miljøpåvirkning,

- i samarbejde med fiskerierhvervet og forskere at igangsætte initiativer og analyser, der i de kommende 2 år kan klargøre konsekvenserne af at gennemføre de vedtagne tekniske bevaringsforanstaltninger,
- at styrke indsatsen for at fremme en bæredygtig fiskeripolitik både nationalt og internationalt i relation til selektive fiskeredskaber, maskemål, mindstemål og kvoter og for at fjerne discard-problemet,
- i perioden frem til de nye reglers ikrafttræden at arbejde for at fastholde grænsen for trawlfiskeri med 80 mm-redskaber ved 550 N og for at forøge maskemålet i dette fiskeri samt for at fastholde mindstemålet for rødspætter på 27 cm på basis af et nyt beslutningsgrundlag, som etableres inden for denne periode og
- at arbejde for en præcis og balanceret definition af bæredygtighed og forsigtighed i forbindelse med fiskeriforvaltning.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 34)

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Formanden:

Så er der bedt om korte bemærkninger af hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Jens Kirk, hr. Keld Albrechtsen, hr. Kent Kirk og fru Lene Esperesen. Vi bliver nok nødt til igen at tage tre ad gangen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, nu ved jeg godt, at flere ministre har fået for vane for sådan at ride en storm af at sige undskyld. Men ligefrem at opfordre til, at man rejser forespørgselsdebatter her i Folketinget for at sige undskyld, er måske næsten for meget af det gode. Jeg tror, at i den opremsning, hr. Ole Stavad gav af, hvem der så skulle gives undskyldning til, manglede han vist kun at nævne rødspætterne selv.

Men det, jeg egentlig tager ordet for, er at stille et spørgsmål til hr. Ole Stavad om noget, der har forundret mig i hele den debat, der har været.

Hvorfor ønskede Socialdemokratiet ikke, når man nu syntes, mandatet var så håbløst, som man har givet udtryk for at man syntes under de Europaudvalgsmøder, hvor vi diskuterede disse spørgsmål, at have Europaudvalget til at stå stand by under forhandlingerne, så ministeren kunne ringe hjem og sige: Nu har jeg altså forhandlet mig frem til sådan og sådan. Kan jeg få lov til at sige ja til det?

Hvis man mente, det var så håbløst, som man giver udtryk for, og kaster sig over alle os, som var med til at sige, at vi skulle stemme nej til det forslag, der lå på bordet, hvorfor foreslog man så ikke det? Hr. Ole Stavad ved jo udmærket godt, at det ville vi jo alle sammen have støttet.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Vi er da lidt stolte i De Konservative og Venstre over, at regeringen nu tager debatten op. For man kunne jo spørge hr. Ole Stavad: Ville regeringen selv have stillet denne forespørgsel til sin egen minister eller regeringen? Det kunne man godt tvivle på.

Det andet er jo også: Det mandat, man kom med i Europaudvalget, var jo det samme som at sælge elastik i metermål. Der står til allersidst i det udkast, der kom i sidste ombæring:

»Regeringen vil i sidste instans kunne tilslutte sig et endeligt kompromisforslag, som kan samle tilslutning i Rådet, under forudsætning af